

[Finansministeren.]

ca. 1,2 milliarder kr. fra 1970-71 til 1971-72 som følge af denne fremrykning af refusionen i nogle få måneder.

Dette viser, hvor varsom man skal være med at drage finanspolitiske konklusioner af de årlige udsving i kasseoverskuddet. Der er al god grund til at dreje den finanspolitiske debat væk fra dette begreb, som nu i en årrække har stået i centrum. Det vil i hvert fald være stærkt vildledende, hvis man vil lægge nogen dybere mening i stigningen i kasseoverskuddet fra 1970-71 til 1971-72.

Der er ikke tvivl om, at den økonomisk-politiske debat herhjemme ville vinde afgørende, hvis vi kunne sætte det offentlige udgiftspolitik i centrum. Det centrale spørgsmål er jo, hvor stor en andel af produktionsstigningen vi skal sætte af til offentligt forbrug, til offentlige investeringer og til overførselsindkomster.

Regeringen har med finanslovsforslaget og budgetoverslagene samt de deri indbyggede spareforslag lagt op til en sådan diskussion. Væksten i udgifterne er her holdt inden for snævre rammer, og der stilles derfor forøgede krav til en nøje prioritering af de enkelte udgifter. Denne prioritering kan ikke opnås alene gennem spareaktioner, men forudsætter også en bredere vurdering af statens udgiftspolitik. Heri må indgå overvejelser af, om tidligere højt prioriterede formål fortsat skal tillægges samme vægt.

Den i fjor gennemførte omlægning af byrdefordelingen mellem staten og kommunerne, der tilsigtede snævrere sammenfald mellem besluttende og betalende myndighed, har bidraget væsentligt til et forbedret prioriteringsgrundlag for de samlede offentlige udgifter. Det er regeringens hensigt at fortsætte denne reform med yderligere ændringer af såvel byrde- som opgavefordelingen.

Af afgørende betydning for den fremtidige vækst i statens og i de samlede offentlige udgifter er det imidlertid, at vi i højere grad inddrager de hidtil lovbestemte områder i de løbende overvejelser vedrørende statens udgiftspolitik. Kun herved kan der gennemføres en tilfredsstillende total prioritering af de samlede statslige eller offentlige udgifter, og vi må erkende, at vi kun herved bliver i stand til at styre udgiftsforløbet inden for de rammer, som regeringen i dag har fremlagt for de kommende finansår.

I den redegørelse, jeg hermed har givet, har jeg lagt hovedvægten på den betydning, udviklingen på statsbudgettet har for den samlede danske økonomi, og dette må afgjort være hovedsynspunktet i finanspolitikken. Men for god ordens skyld og for at forebygge mulige misforståelser vil jeg gerne til sidst fremhæve, at den rent statsfinansielle situation er karakteriseret ved en meget kraftig konsolidering. Efter at samtlige anlægsudgifter er betalt over driften, og efter at 570 mill. kr. er overført til pensionsfonden til obligationskøb, regner forslaget med et rent kasseoverskud på næsten 3½ milliard kr.

Med disse ord skal jeg anbefale finanslovsforslaget for 1971-72 til tingets velvillige behandling, og samtidig tilsiger jeg finansudvalget den bedst mulige støtte ved udvalgets store arbejde med gennemgang og vurdering af det hermed fremlagte finanslovsforslag.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om luftfart.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 18) findes i tidenden sp. 1439).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 103 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1969.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. VI) findes i tidenden sp. 1440).